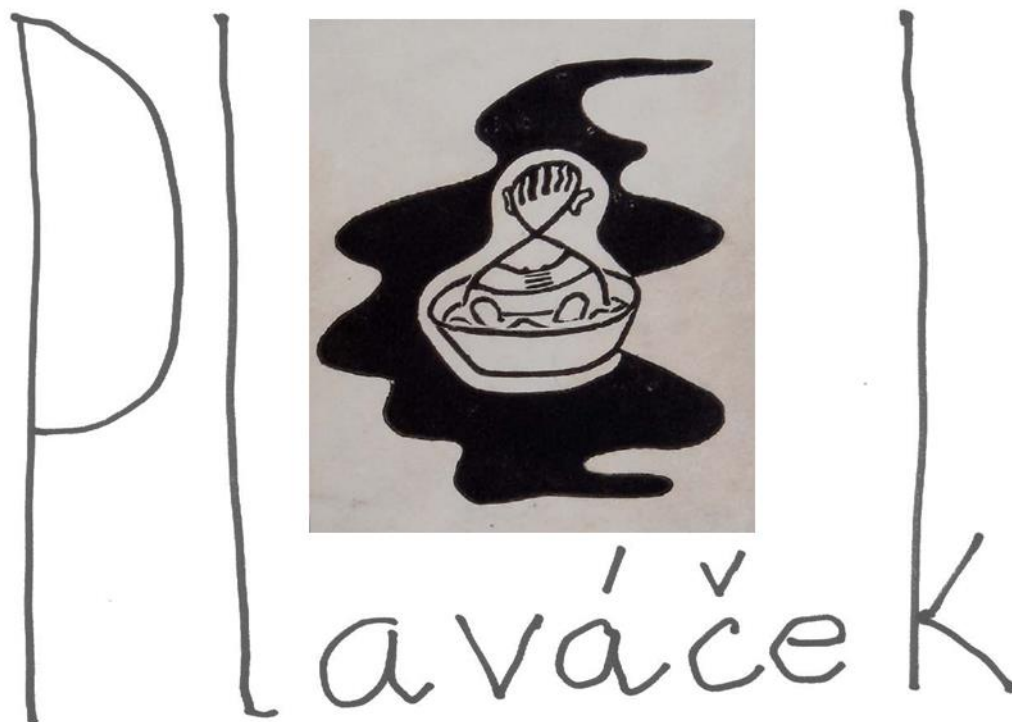

2015

č. 6

Pozvánka

Sejdeme se ve středu 1. července ve Všenorech č. 217 u **Kačky** v 17:00, se společným odjezdem ze Smíchovského nádraží vlakem v 16:27. Vlaky před tím i potom jezdí většinou v 20 ti minutových intervalech. Pokud bude krásné počasí na koupání, tak **Kačka** počítá s tím, že můžeme přijet i dřív.

Zápis

V krásném počasí jsme se sešli pod rozsochatými stromy na zahradě u **Jakuba** v tomto složení: **Jakub, Cacidlo, Pegas, Pulec, Přemík, Plavec, Pacík, Zub, Yško, Rud'a, Bobánek, Job, Reyp, Kačka a Zbyněk.**

Omluvili se: **Petr** – má schůzku se starými kamarády; **Jezevec** - Ahoj, užijte si dnešní odpoledne. Já nebudu, pracuju.; **Mahu** - Ahoj!, žel objevila se nečekaně nějaká přednáška na kterou se musím podívat... Tak mějte krásné odpoledne v přírodě.

Hlavní náplní schůzky bylo nádherné počasí a opulentní steaky, pečené brambory, saláty, české pivo, argentinské víno, skotská whisky a dobřichovická voda. Lepe než slova, vystihují schůzku fotografie **Přemíka, Kačky a Plavce.** Vyberte si z nich tu kombinaci přítomných, na které jste nekrásnější.

Fotografie **Přemíka:**

Kuchař a konzument

Zleva: Ruďa, Bobánek, Zub, Kačka, Plavec

Job, Jakub a Reyp

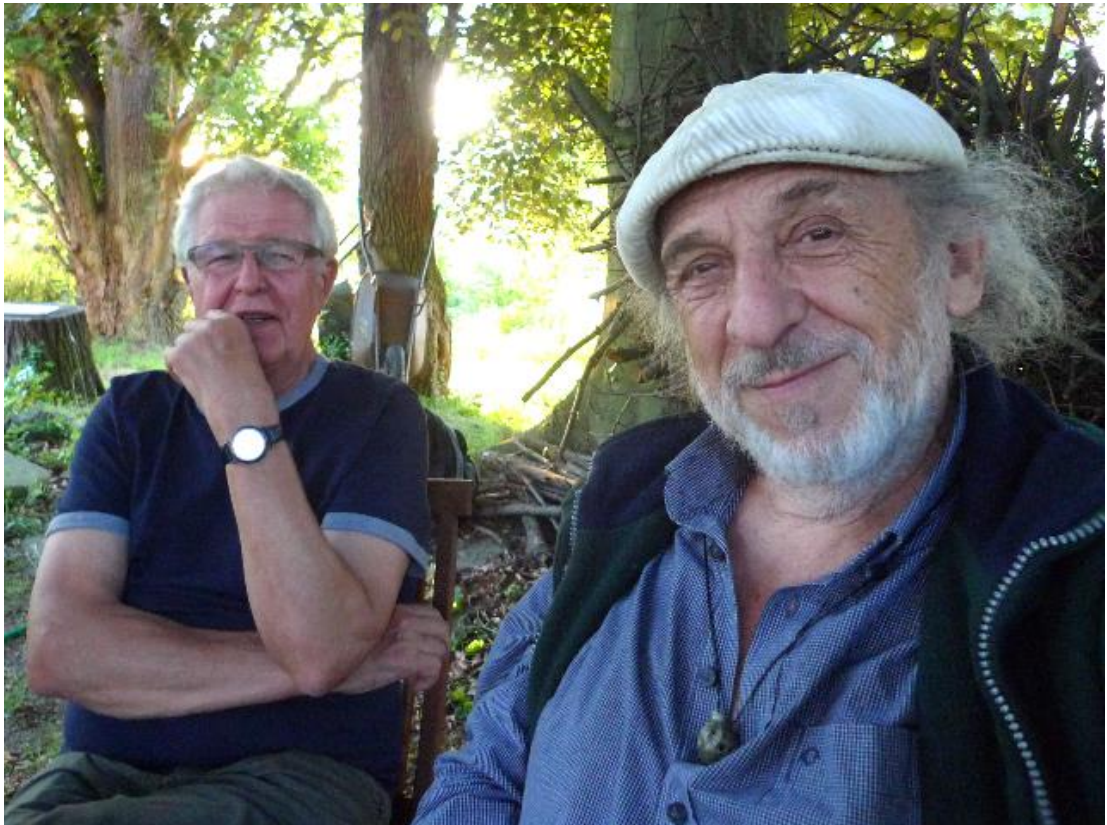
Fotografie **Kačky**:

Zleva: Job, Reyp, Jakub, Zbyněk, Yško a Přemík

Bobánek, Pacík a Reyp

Plavec a Kačka

Přemík, Pacík, Rud'a a Zub

Rud'a a Zub

Přemík a Pacík

Job, Reyp a Jakub

Plavec, Kačka a Pegas

Pegas a Cancidlo

Zbyněk, Yško a Přemík

Fotografie **Plavce:**

Chvilí s námi seděla **Anča (Jakubova sestra**, která to s námi táhla, když jsme byli mladí). Byli jsme zejména rádi, že na schůzku přišel z Toronta **Plavec**, který filmoval architekturu v Barceloně a do Prahy si odskočil, a **Rud'a**, který si zase do Prahy odskočil z Dánska. Tomu říkáme oddílová kázeň.

Bavili jsme se o možnosti zase sjet nějaký kousek řeky. **Pegas** to už organizovat nechce a **Cancidlo** řekl, že zjistí, co je na Sázavě sjízdné a jestli bychom to neměli zkusit tam. Pak Pegas řekl, že by ovšem nebyl problém jet zase Nežárku s přespáním u **Martina** a

s kachničkou u paní Jitky. Žádné rozhodnutí nepadlo. Mluvili jsme dokonce už i o lyžování v Itálii, o které je neutuchající zájem a zase se to uskuteční v obvyklou dobu na přelomu ledna a února v příštím roce. Na přihlášky **Pegasovi** je dost času. **Reyp** nás opět pozval na táborák do Nižboru a chvíli jsme mluvili i o tom, že je třeba hledat nástupce **Palmáta** jako kapitána klukovského oddílu. Nemusí to být nutně odchovanec Pětky. Je nutné najít kluka, který by se chtěl oddílu a skautování věnovat. Tak kdyby kdokoliv, kdo čte Plaváčka, měl nějakého kandidáta, tak sem s ním!

Táborák v Nižboru 2015

V sobotu 13. června 2015 – první sobotu po druhé středě v červnu – se konal další ročník výročního táboráku v „Nižboru“. Jak je všeobecně známo, nejedná se o Nižbor, ale o údolí Výbrnice v katastrálním území Stradonice. Z nějakých důvodů, částečně historických a částečně pro zjednodušení, se ale mluví o Nižboru. Jak jsem psal ve „zvacím“ dopise, podařilo se vloni vše připravit a také uskutečnit vztyčení stožáru, který byl původně vztyčen na Kampě při výstavě 100 let na dobré stopě a posléze u táboráku v Křivoklátě, který v roce 2013 nahradil táborák Nižborský. Stožár byl ve Výbrnici přes celé léto, dokonce ještě mnohem déle, ale nakonec byl sejmut a uložen na půdu do srubu. Měl by tedy být vztyčen i letos, aby opět přes léto mohl sloužit tábořícím dětem, které mají přijet do Výbrnice až ze Slovenska.

Přes propagaci celé akce a aktualizaci nabídek různého zpestření, konkrétně možnosti přijít do Výbrnice pěšky z Unhoště, resp. Malých Kyšic po modré značce, kombinované i s nabídkou dopravy v pozdních nočních hodinách na vlak nebo přespání ve srubu, byla účast letos jedna z nejnižších v celé historii Nižborských táboráků. Svoji roli v tom pravděpodobně sehrálo také počasí, protože se krajem prohnala silná bouřka a i chvíli před zapálením ohně ještě trochu poprchávalo. To by však skautům vadit nemělo. Ale asi vadilo!

Zkrátka a dobře se nás tam sešlo šest. Z toho jeden byl **Áša**, majitel údolí a srubu a náš příznivec, jeden byl **Farmář** z někdejšího oddílu Medvědova (z Odbisu) a pak tam přijel **Benon** a přivezl menhir, tedy kámen na budoucí památník **Brat'ky** a skautské rezervace. Zbývající tři přítomní byli **Wendy**, **Efča** a já. My s **Efčou** jsme tam byli už v pátek a připravili jsme ohniště i plochu kolem (bylo sice posekáno, ale ještě bylo třeba to dočistit a vyhrabat), také dotáhli dřevo a na stráni nachystali vhodná polínka na pagodu ze smrkové souše. **Efča** připravila táborový kruh, ačkoli jsem jí od toho odrazoval s tím, že to udělají v sobotu ostatní. Ještě, že to udělala, když se skoro žádní ostatní nedostavili! I tak bylo třeba donést předpřipravené dřevo a postavit pagodu. **Áša** našťípál třísky ze suchého špalku a tak chvíli po osmé vzplál oheň a „červená se linula záře“. Ještě před tím byl na předem vybrané místo složen kámen z Bražné od Pirilíků-Kloudů. K tomu byla formálně na místě vyhlášena veřejná výtvarná soutěž na budoucí pojetí pomníku a potažmo i na řešení celého budoucího poutního místa Výbrnice (bližší podmínky budou zveřejněny po pěťkařských linkách).

U ohně se dále mluvilo o různých souvislostech vzniku „nižborské“ tradice, což bylo také mnou dokumentováno četbou fejetonů Františka Nepila – **Budulína**, který k Výbrnici patří, stejně jako **Brat'ka**. Předpokládá se, že tyto dvě osobnosti budou základem tématického obsahu poutního místa. Protože nebyl přítomen žádný hudebník, chyběly tentokrát oddílové písně. Pouze na závěr jsme si zazpívali večerku.

Kolem desáté hodiny jsme letošní „Nižbor“ ukončili a rozloučili jsme se s **Ášou**, který zůstal ve svém srubu, zatímco my ostatní jsme se odebrali do svých domovů.

A ještě ke stožáru. Zvládli jsme pouze přípravu kříže, ale na vztyčení stožáru nás bylo málo. Proto bude třeba podniknout do Výbrnice ještě jeden výlet počátkem července – **Áša** zde bude až po 4. 7. Bude třeba aspoň šest silných a šikovných kluků, roverského až oldskautského věku. Proto tímto vyhlašuji poptávku a výzvu k účasti. Jelikož se nejedná o

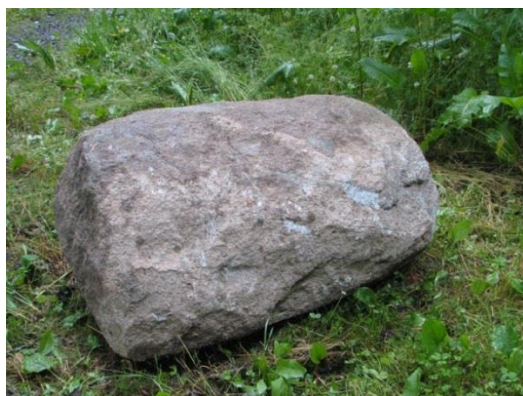
časově příliš náročnou akci, je možné ji uskutečnit i ve všední den odpoledne. Jen je třeba se domluvit na termínu a přijet na stanovenou hodinu k závoře na Žlubinci, odkud je to zhruba 15 min. chůze. Ale to už doladíme, jen je potřeba se domluvit. Čekám proto potřebnou odezvu.

Zdravím 555, **Reyp**

Zleva: Efča, Reyp, Benon, Farmář a Wendy, fotí Áša.

Podářilo se neuvěřitelné, a sice že tato parta přivezla balvan, který poslouží jako menhir připomínající **Brat'ku** a jeho zásluhy o lesní školu a skauting.

Je škoda, že se tradice Nižborských táboráků neseťkává s dostatečným zájmem. Asi by bylo nutné táborák zahrnout do programu výletů malých oddílů a udělat z toho setkání všech generací i s přípravou výstupů a pochopitelně zpěvem a s přespáním pod stany. Na překážku tomu je, že se táborák koná dost těsně před přípravou letního tábora, a tedy i před oddílovým táborákem na táboře. Asi by do toho měl vstoupit kapitanát a celou záležitost posoudit. Hlavní hybatel této tradiční akce je **Reyp**, který poslal dva následující příspěvky.

Poutní místo „Výbrnice“ – nový život „Nižborského táboráku“

V roce 2018 uplyne padesát let od vzniku tradice „Nižborských“ táboráků. Jak ukazuje aktuální situace, je to tradice již poněkud oslabená, která neoslovuje dostatečný počet Pětkařů (oddíly prakticky vůbec a starší generace jen slabě), takže počty zúčastněných se pohybují na nízkých číslech. Ačkoli došlo k inovaci o vztyčování stožáru, k větší účasti to nepomohlo. Byl tím ale položen základ pro celkovou inovaci celé tradice. K tomu letos přibylo přivezení kamene pro budoucí menhir, tedy památník na **Braťku** a „skautskou rezervaci“.

Nyní je na pořadu zadání nové podoby celé tradice. Proto vyhlašujeme ideovou a výtvarnou soutěž na vytvoření poutního místa „Výbrnice“. Přesněji řečeno skautského a především pětkařského poutního místa.

Současná tradice sestává z rituálu termínového – táborák se koná vždy „první sobotu po druhé středě v červnu“. Je to termín, který vznikl v roce 1968, tedy v době euforie druhého obnovení Junáka (první obnova byla v roce 1945 po skončení okupace) po dvacetiletí tuhého komunistického režimu, který ale Pětka přežila pod jinými vlajkami. Oddíly tento termín respektovaly a do „Nižbora“ se jezdilo napřed vlakem a posléze na kolech, jako na poslední výpravu před táborem. Potom se účast omezovala na několik starších Pětkařů a opět se trochu

oživila v roce 1990, po třetí obnově Junáka. Pak se účast oddílů postupně zcela vytratila (s výjimkou slavnostního táboráku ke stému výročí Pětky, který se konal na Křivoklátě) a účast starších Pětkařů je velmi nestálá, jeden rok skoro nikdo, další rok celkem dost lidí, a pak zase jen několik. Když nepočítám sebe, tak mezi stálíce lze počítat jen velmi málo osob. Lze tedy asi konstatovat, že termín není nijak ideální (prázdniny s táborem za dveřmi, doba kdy jsou řeky vesměs sjízdné atd.). A asi na něm není třeba nadále bazírovat.

Dalším rituálem, který se k termínu konání Nižbora traduje, je legenda, podle které se v ten daný termín scházejí Pětkaři všude po světě a zapalují svůj táborový oheň. Tento rituál svornosti Pětky však pravděpodobně už také není realitou. Žádné informace o tom, že by se ještě stále „nižborské“ ohně po světě zapalovaly, nemám. Nemluvě o tom, že ani pro tyto zahraniční Pětkaře není dnes nemožné navštívit Výbrnici osobně. Tedy i tento motiv pravděpodobně ztratil svůj smysl.

Jediné, co je neměnné je vlastní lokalita, tedy údolí Výbrnice. To je dnes našťestí v soukromém vlastnictví **Áši** – Vaška Machka, který je nejen náš příznivec, ale i skaut, který má sám zájem o to, aby byla památka Výbrnice i nadále živá a vždy nás tam rád hostí. On sám zpracoval historii Skautské rezervace Nižbor – Výbrnice 1932 až 1939, která vyšla v ročence Skautského institutu **A.B.Svojsíka** v roce 2006. A chystá pokračování o době poválečné. Uvítá tedy i naše paměti o využívání Výbrnice v dobách „neskautských“. Kdo můžete, napište mu k tomu svojí vzpomínku (machek@fd.cvut.cz).

Takže ve Výbrnici jsou celkem ideální podmínky pro stále živou tradici. Jsou příznivé vlastnické vztahy, je tam vytvořen základ pro každoroční vztyčení památečního stožáru a od letoška je tam připravený kámen, budoucí menhir, jako památník. Ale je ještě třeba to hlavní, a sice vdechnout tradici nový život.

Námět, jak toho dosáhnout, spočívá ve vytvoření skautského – především pětkařského – poutního místa, kam by bylo lákavé a žádoucí podnikat výpravy, výlety, dálkové pochody, cyklistické akce apod. v každou roční dobu, při různých příležitostech, a to v malých i větších skupinách, družinově, oddílově, individuálně, rodinně atd. Na to je toto místo velmi příhodné. Jen pro vodáky není ideální, protože je kus cesty od řeky a navíc v etapově nevýhodné poloze.

Zároveň je v okolí několik dalších pamětihodností, s jejichž návštěvou lze pouť do Výbrnice spojit. Je tu nedaleko Nižbor se zámek a nádražní hospůdkou Tomáše Hanáka, Stradonické oppidum – keltské hradiště s okružní naučnou stezkou a ve Stradonicích na hřbitově je pochován spisovatel František Nepil – **Budulín**, Pětkař s hlubokým osobním vztahem k Výbrnici a **Bratřkovi**, jak o tom také píše ve svých fejetonech. Pouť lze konat pravidelně a pokaždé jiným způsobem a z jiného směru. A není nijak nemožné zde i pobýt v rámci vícedenní akce, tak jak to bývalo obvyklé v dobách skautské rezervace před válkou. Nebo když jsme sem jezdili „na jeleny“.

Existuje po Česku několik takových skautských poutních míst. Např. Ivančena v Beskydech, nebo památník na tábory oddílu, který navštěvoval Jiří Wolker (navštívili jsme toto místo při jednom Zajíčkově memoriálu, a to v roce 2006 u Lipnice nad Sázavou). Jsem toho názoru, že Výbrnice by se měla také takovým poutním místem stát. A bude pak jen na všech současných i dalších generacích Pětkařů, jakým způsobem k ní budou přistupovat. Třeba tak, že by platilo nepsané pravidlo, že každý Pětkař navštíví Výbrnici aspoň obrok, oddíly nejméně jednou ročně a jednou za pět let se tu uskuteční nějaké větší setkání generací Pětky s táborákem, a to v termínu nikoli již striktně daném, ale třeba trochu „memoriálním“. Pro oddíly by se mohla Výbrnice stát třeba náhražkou Březového lomu, místem pro slavnostní skládání slibu, přijímání nováčků a jiným rituálům. Prostě místem inspirujícím, ale i zavazujícím, spojujícím současnost Pětky s její historií. Místem, které dodá také určitý duchovní rozměr oddílovému a přístavnímu životu.

Toto povídání nechť se stane podnětem k diskusi a je zdůvodněním pro ideovou a výtvarnou soutěž, kterou jsem vyhlásil na letošním „Nižboru“ a jejíž podmínky, resp. bližší okolnosti jsou uvedeny samostatně.

Ideová a výtvarná soutěž na pomník do Výbrnice

Jak bylo navrženo při oslavách 100 let Pětky – 5. oddílu-přístavu vodních skautů Praha, měl by být ve Výbrnici vybudován pomník Jaroslava **Brat'ky** Nováka a bývalé skautské rezervace.

Proč tam a s tímto námětem je dané tím, že Braťka se na vzniku této rezervace, kde se před 2. světovou válkou konaly lesní školy, tábory a další skautské akce, významně podílel a Pětka byla jakýmsi patronem tohoto území. To vedlo v roce 1968 k tomu, že se zde, byť o několik set metrů výše po svahu směrem k hájovně Krkavčí hora, konal velký sraz bývalých i aktuálních Pětkařů, členů fungujících oddílů (tehdy již klukovského a dívčího) a absolventů Pětky z předválečného i poválečného období, tedy z doby, kdy Pětka fungovala jak v Junáku, tak i pod jinými hlavičkami (Český Yachtklub nebo Slavoj Praha). Od té doby se zde, resp. v blízkém okolí (několik let v lomu nad vsí Železná, v roce 2013 na Křivoklátě) konají srazy Pětkařů spojené se slavnostním ohněm každoročně. Lze tedy prohlásit údolí Výbrnice za jakési pětkařské poutní místo.

Původní srub z doby skautské rezervace se nezachoval (byl prolezlý dřevokaznými brouky a houbami), ale Václav Machek – **Áša**, současný vlastník louky a velký přítel Pětky, zde vybudoval srub nový, v původní rozloze. A je také příznivcem umístění pomníku a vytvoření poutního místa.

Předmětem ideové a výtvarné soutěže je návrh na konečnou podobu, tedy na obsah i formu toho, co bude na pomníku znázorněno, aby to symbolizovalo jak **Brat'ku**, tak i skautskou rezervaci. Pro doplnění uvádím, že **Brat'ka** nemá žádný hrob, a tak by měl tento kámen ve Výbrnici být také jeho náhradou.

Nejedná se o soutěž o ceny, nýbrž o hledání takového řešení, které by bylo na jednu stranu srozumitelné, ale nikoli zbytečně složité a náročné na provedení a na druhou stranu také odolné vůči negativním vlivům počasí a případných vandalů.

Předpokladem je také umístění vysvětlující tabule na nebo u srubu, která bude informovat o historii skautské rezervace, o **Brat'kovi** a Pětce (stručně, ale dostatečně). Podkladů má **Áša** mnoho, v roce 2006 vyšlo rozsáhlé povídání s mnoha fotografiemi v ročence Skautského institutu A.B.S. A i z archivu **Brat'ky** a dalších Pětkařů jsou další věci k dispozici.

Součástí návrhu by také mělo být řešení budoucího vztahu Pětkařů a jiných skautů k údolí Výbrnice, tedy určitá inovace a oživení tradice, která za těch uplynulých téměř 50 let již poněkud vychladla.

A pokud jde o termín pro vyhodnocení soutěžních návrhů, měla by to být první středa v říjnu 2015 na schůzce Prvostředečníků. Proto je možné návrhy posílat elektronicky mě (**Reyp** – kasalicky@centrum.cz) nebo se s nimi dostavit na schůzku Prvostředečníků, až bude stanoveno, kde se bude konat – viz Plaváček v září.

Kámen na menhir – památník je už ve Výbrnici. Pochází sice ze středního Povltaví, z Bražné od Pirilíků-Kloudů, nikoli z nedalekého Plešivce, jak bylo původně zamýšleno, ale má vyhovující tvar i velikost. Získání a doprava kamene z Plešivce se ukázaly příliš komplikované. Vlastní sochařské zpracování by se odbývalo už přímo ve Výbrnici, aby manipulace s kamenem bylo co nejméně.

Předpokládá se, že menhir by byl vztyčen při Nižborském táboráku v roce 2016. Další etapa, tedy osazení vysvětlující tabule nebo jiné řešení podávání informace pro návštěvníky

pak v dalším roce a k 50. výročí vzniku tradice „Nižbora by bylo poutní místo dokončeno a jaksi dáno do provozu, podle vybraného návrhu či projektu.

Vtipy

Vystupuje manažer ze svého nového Porsche, otevře dveře a kolem projíždějící kamion mu je urazí.

Zastaví, šofér vyleze ven a manažer na něj spustí: "Kam čumíš, debile?! Urazil jsi mi dveře mého nového auta!"

Tiráč mu povídá: "Vy manažeři jste ale divní. Vy mi tu nadáváte kvůli uraženým dveřím a vůbec vám nevadí, že jste přišel taky o ruku!"

Manažer: "A do háje, rolexky!"

Zazobanec si koupil v Itálii renesanční obraz.

Aby se vyhnul na hranicích nepříjemnostem s celníky, nechal obraz přemalovat primitivní krajinkou.

Doma pověřil restaurátora odborným "umytím" obrazu.

Za pár dní mu restaurátor telefonuje: "Krajinka zmizela, ale s ní taky renesanční obraz. Pod ním byla Madonna a teď se objevuje Mussolini. Mám pokračovat?"

Na cestě leží Indián s uchem na asfaltu a trhaně říká: "Je to modrá Mazda, hliníkové disky, černé nárazníky, rychlost 90 kilometrů v hodině, opilý řidič..."

Lidé se seběhnou okolo něj a nevěřicně krouží hlavou: "To všechno slyšíte?" "Ne, to mě srazilo..."

Popeláři odvázejí kontejner. Blíží se stará Procházková s odpadkovým košem a volá:

"Doufám, že nejdu pozdě?"

"Ale kdepak, naskočte si."

V Rusku se ptá zahraniční novinář stařečka: "Dědo, co budete dělat, až v Rusku nastane blahobyť?"

"Přežili jsme vojnu, přežili jsme bídu, přežijeme i blahobyť!"

"Pane doktore, já mám vždycky v noci sen, v němž vidím spoustu polonahých dívek, které pobíhají kolem mé postele" stěžoval si dědeček u lékaře. "Aha, a vy byste chtěl, abych vám pomohl se toho snu zbavit?" "Ne, kdepak. Jen ať tolik nedupou!"

"Obžalovaný uvědomujete si, že vás žaluje 45 žen o určení otcovství?"

"Ano pane soudce."

"A kolik vám je proboha let?"

"Devadesát."

A jak jste to ve vašem pozeňnaném věku mohl vlastně zvládnout?"

"Mno, já mám kolo."

"Nechcete si sednout, dědečku?" "Ne, děkuji chlapče, já jedu jen jednu stanicí." "Jen si sedněte, dědečku, nejste totiž v autobuse, ale v parku."

Muž: Ztratila se mi žena, šla jenom do obchodu, a pořád se nevrací!

Policista: Jak je vaše paní stará?

M: To přesně nevím ... třicet... pět ?

P: A jak je vysoká?

M: No ... je menší než já ...

P: Štíhlá - silnější?

M: Asi tak - akorát.

P: Barva očí? Vlasů?

M: Barva očí ... to nedovedu přesně popsat. A barvu vlasů má podle ročního období a módy.

P: A co měla na sobě?

M: Asi ... džíny ? Tričko ?

P: Šla pěšky nebo jela autem či MHD?

M: Jela autem! SPZ AA-1234, tmavomodré Audi A8 quattro, střešní okno s kovovým rámem, 18 palcové disky s ET35, výkon 333 koní, 8 stupňová automatická převodovka, LED světla pro všechny polohy, jemňoučký škrábanec na levém předním nárazníku a odřeninka 0,5x1 cm na předním disku.

Zprávy

Ve čtvrtek 14. května 2015 se vydala skupina Pětkařů, ve složení **Luděk, Bobánek, Mahdí a Reyp**, do Ústí nad Labem, přesněji do Brné, do loděnice, kde fungoval kdysi oddíl mládeže Yacht Clubu TJ Chemička Ústí, založený a vedený **Braťkou**. Tedy tzv. Ústečáci, kteří byli a jsou součástí 5. přístavu vodních skautů Praha, ačkoli jej v tomto stavu vlastně nikdy nezažili jako skauti. Jak vyplývá z pozvánky, účelem setkání byla vzpomínka na **Braťku** a na činnost ústeckého oddílu.

Setkání to bylo velmi milé, přestože **Mahdí** a já jsme tam byli poprvé v životě a **Luděk** s **Bobánkem** si také již mnohé z předchozích návštěv nepamatovali přesně. Promítaly se fotky z táborů a dalších akcí, z nichž některé byly společné s pražským oddílem, tehdy fungujícím pod hlavičkou Yachtclubu v TJ Slavoj Vyšehrad. Velmi zvláštní je soubor fotek z Ohře, na kterých jsou tehdejší pražští Žraloci – **Bongo, Jánoš a Kay** a také **Mýval**, který tehdy byl už kormidelníkem Racků. Zřejmě jde o rok 1965, protože **Luděk** si to nepamatuje, byl už naopak přístavným a nikoli kormidelníkem Žraloků. Ale to jsou jen **Reypovy** úvahy, nebyl nikdo, kdo by to přesně identifikoval. Každopádně je to z posledních let aktivní činnosti Ústečáků, kdy už **Braťka** nežil. Pokud si na to někdo pamatujete, tak upřesnění, případně další vzpomínku na spolupráci pražského a ústeckého Braťkova oddílu do Plaváčka pošlete. Je to také významná část naší historie.

A ještě fotografie ze vzpomínkového setkání:

Zleva jsou: **Petík, Korda, Luděk, Pete, Reyp, Taura, Honza, Tájo, Bobánek, Bobča, Klaun, Ahy, Myšák, Mahdí, Dlouhán, Simba, Motejl** a **Vašků**. Na fotce nejsou, ale byli přítomni: **Peča** a **Miša**, který zpracoval prezentaci.

Na závěr **vzal Motejl** kytaru a zaspívali jsme i několik oddílových písní, s nezbytnou ukolébavkou na závěr.

Listárna

E-maily proběhla tato diskuse Pětce:

25. 5. 2015

Ahoj,

v historii máte drobné nepřesnosti co se týče 5. smečky vlčat a 5. roje světlušek, založené v září 1969, pozdější Orbis. I na výstavě ke sto letům bylo mylně uvedeno, že se jednalo o skautský oddíl Devítka. Což je právě omyl. Jednalo se o 5. smečku vlčat a 5. roj světlušek 5. přístavu. Původní myšlenka byla ta, že to budou dětské oddíly pouze pro vlčata a světlušky, kteří a které ve věku dvanácti let plynule přejdou do starších oddílů. Podobně jako později fungovali Pišišvoři a Sluníčka. Proto do těchto oddílů vstoupilo i mnoho malých dětí starších pětkařů a „slavojáků“: **Hájkovi, Šrajerovi, Stránští** a další. Bohužel rok nato došlo opět k zákazu skauta, takže vlčata a světlušky neměly čas „zestárnout“ a přejít výše. Protože se jednalo o nově založené oddíly, které byly pouze součástí skauta a nikoli Slavoj, po zrušení skauta neměly žádnou právní subjektivitu. **Medvěd** rok sháněl tělovýchovnou jednotu, která by oddíly zaštitila, kluci se během toho roku scházeli pravidelně alespoň jako cvičenci TJ Sokol Malá Strana, bez oddílové činnosti. Holky nevím. Po roce nás vzal pod svá křídla TJ Slovan Orbis Praha jako TOMy a začali jsme opět fungovat jako oddíly. Po celá sedmdesátá léta jsme kromě Nižborů, Pramiček, výročních akademií a dalších společných akcí celého 5. přístavu měli vždy nejméně jednu ročně společnou víkendovou výpravu s oddíly TJ Slavoj, abychom posilovali vzájemnou sounáležitost. Taky jsme se navštěvovali na letních táborech, pokud jsme byli někde poblíž, většinou na puťácích, pokud jsme jeli stejnou řeku.

I v přehledu táborů by tak naše tábory neměly být vedeny jako tábory Devítky, ale jako tábory světlušek a vlčat. Počátkem devadesátých let po obnovení skauta vznikly další oddíly pod vedením **Mikiny** a jejího muže, kde fungovali starší „orbisáci“ jako lodivodi. Myslím ale, že po několika letech přestaly fungovat. Určitě měly minimálně jeden letní tábor, protože na něm byl můj malý syn :-). Podrobnější informace o této fázi by měla **Mikina**. Další oddíl, který asi taky spadl pod Pětku, skautský oddíl pro hendikepované děti, vedl v devadesátých letech **Filipes**. O něm už nemám vůbec žádné informace.

Pajda (Martin Charvát)

1. 6. 2015

Ahoj! Moje 3 dcery chodily k **Želvě** do Orbisu. Já se vždy divil, že se tento oddíl považoval za Pětku, protože my, co jsme byli hned po válce se **Standou Langem** jako vlčata Pátého oddílu a pak s **Bratřkou**, po zákazu Pátého oddílu, jako členové Českého Yachtklubu, jsme o **Medvědovi** a **Želvě**, jako Pětkařích, nikdy neslyšeli. Nyní, když jsem uviděl průkaz **Pajdy**, mi je jasné, že to vzniklo administrativně, kdy **Medvěd** svůj oddíl takto v Junáku zaregistroval. Nevím, jak jsme byli v té době registrováni my. Myslím, že v **Bratřkově** neformální tradici jsme se tím nijak nezatažovali a zůstali jsme prostě členové Slavoje. Ale možná že ne, protože **Yško** a další skládali v r. 1969 skautský slib. Tak jak to bylo s naší registrací v tom krátkém období po r. 1968? může o tom někdo podat zprávu?

Pajda má ovšem pravdu v tom, že **Medvědův** a **Želvin** oddíl nebyl nikdy Devítkou a že je tak někdo dodatečně označil, asi aby udělal rozdíl mezi těmi, kdo „skautovali“ s **Bratřkou** a těmi, kdo „skautovali“ s **Medvědem**. Tím v žádném případě nechci snižovat zásluhu **Medvěda** a **Želvy** o vedení skautských oddílů, které se hlásí k tradici **Bratřkovy** Pětky.

Ahoj, 555! **Pacík**

1. 6. 2015

Ahoj vespolek,

nechci si sypat popel na hlavu, ale asi za to můžu. V době krátkého obnovení Junáka, když se na prvním Nižboru skládal ten slib, tedy skládali ho vůdčí osoby klukovského a dívčího oddílu, bylo u toho celkem dost starších Pětkařů, z nichž někteří přímo uváděli, že jsou z Devítky (**Pejsek**, **Rozára**, **Jirka Stránský**, **Jack** a další). Čímž u nás mladších vznikl pocit, že je jako víc oddílů v Pětce. Takže, když se pak na dalším Nižboru, resp. až 1970, objevili **Medvěd** a **Želva** se svými oddíly, registrovanými jako vlčata a světlušky 5. oddílu, jejichž členská základna byla z části tvořena potomky těch "Devítkařů", asi jsme si to automaticky propojili a vnímali je jako "další" oddíly Pětky. Asi nám to ani nikdo moc nevysvětloval, a když od nich do našeho "velkého" oddílu nikdo moc nepřestoupil (já si vzpomínám na 3 kluky, jak to bylo s Děbenkama nevím, tam si vzpomínám na **Pištu** a **Pět'u**), nýbrž fungovali souběžně s námi v TJ Slovan Orbis, tak jsme je pojali prostě tak. Těžko mohly být dva 5. oddíly vedle sebe. A tak já jim holt dal to označení Devítka i v materiálech na výstavu, abych je odlišil od našeho oddílu, protože jsem nechtěl použít trochu pejorativně znějící označení "Orbisáci" neřku-li "Medvědáři". Na to, že vznikli vlastně jako vlčata a světlušky jsem nevzpomněl.

Takže se **Pajdovi** omlouvám, jestli jsem to takto zvojtíl. Je ale taky pravda, že podklady ze strany této části Pětky byly poskytnuty v omezeném rozsahu a korekturu nikdo neudělal, tak to tak prošlo až na výstavu. Proto by bylo velmi záslužné, aby se toho někdo z Orbisáků ujal a zpracoval historii jejich oddílů pořádně a pak to šlo na stránky Pětky k prostudování.

Aspoň to výročí pomůže k lepšímu povědomí všech různých peripetií a souvislostí.

Reyp

1. 6. 2015

Ahoj a díky za zprávu. Jak jsem se dozvěděl, v **Medvědově** pozůstalosti se dochovaly prakticky všechny písemnosti, oddílové kroniky a podobně, protože je pečlivě schraňoval. Je toho ovšem plná místnost. Prostudovat je bude zřejmě chvíli trvat.

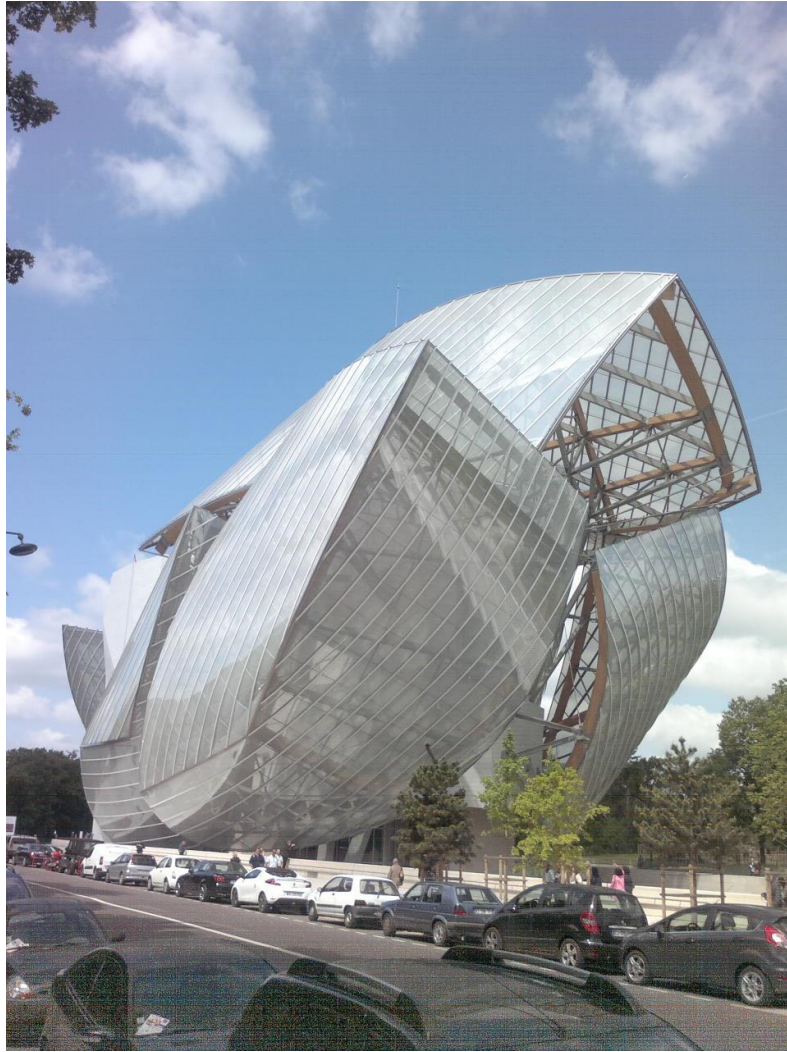
Pajda

Zajímavosti

Bazén s hezkým výhledem. Pozná někdo, kde to je?.

Kačka a potom **Pacík** v květnu navštívili v Paříži novou budovu Foundation Louis Vuitton , kterou navrhnul architekt Frank Gehry (který spolunavrhoval i tančící dům v Praze). Než ji postavili, tak se v Paříži hádali odpůrci i příznivci této avantgardní architektury, podobně jako tomu bylo v Praze s knihovnou Jana Kaplického. Ovšem s tím rozdílem, že to Francouzi postavili a budova se stala turistickou atrakcí, zatím co v Praze moderní knihovnu nemáme. To je ten rozdíl mezi velkorysostí a opatrnictvím.

Když pojedete do Paříže, tak tam zajděte. Je to v Bouloňském lesíku .

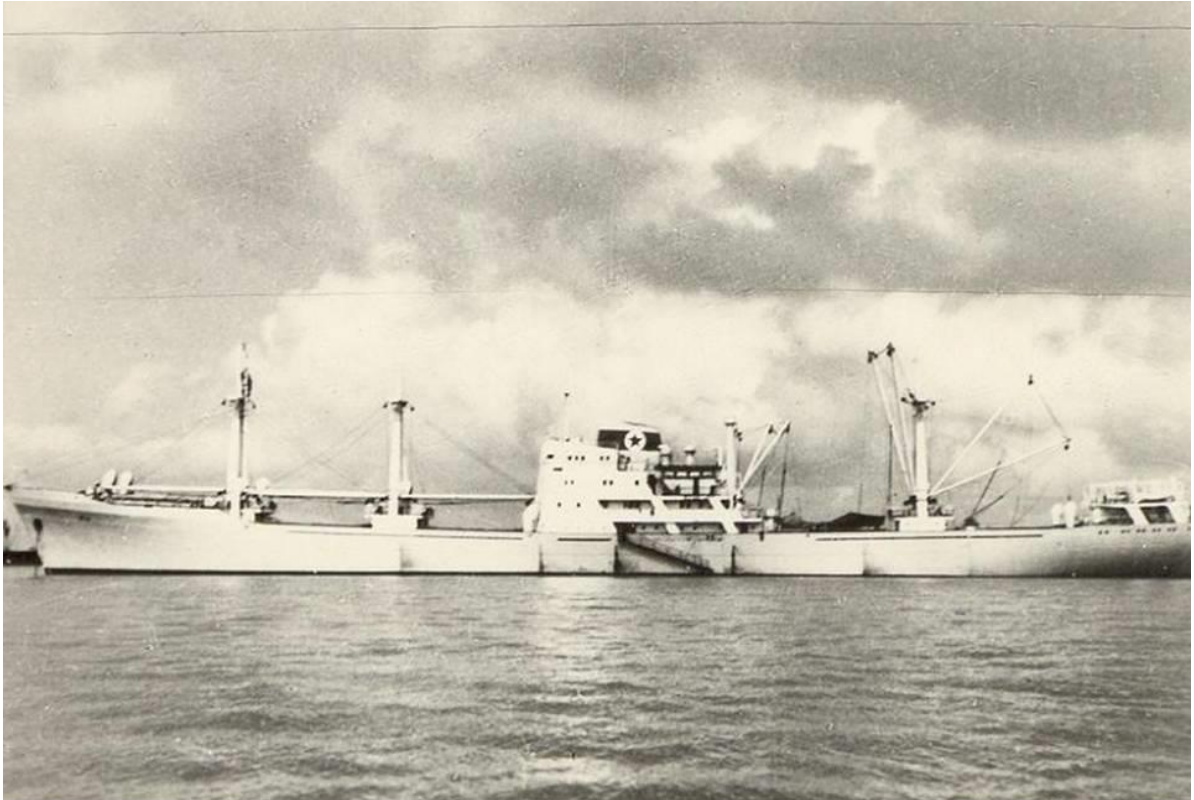
Historie Československé námořní plavby (4)

Jméno lodi: **Dukla**, rok stavby: 1958, ve službě ČNP: 1958 – 65, celkem roků: 7,4

Do bombajského přístavu připlula 17.května 1958 loď **Dukla** s nákladem traktorů Zetor. Tenkrát to byla největší a nejmodernější československá loď

Jméno lodi: **Mír**, rok stavby: 1958, ve službě ČNP: 1958 – 66, celkem roků: 8,1

Jméno lodi: **Ostrava**, rok stavby: 1959, ve službě ČNP: 1959 – 65, celkem roků: 6,1

pokračování příště

MOKRO, SUCHO, MOKRO

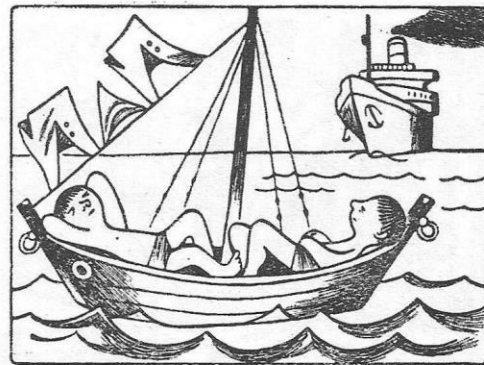
V přístavu je mnoho lodí,
tahle se nám právě hodí,

je to člunek maličký,
usušíme šatičky.

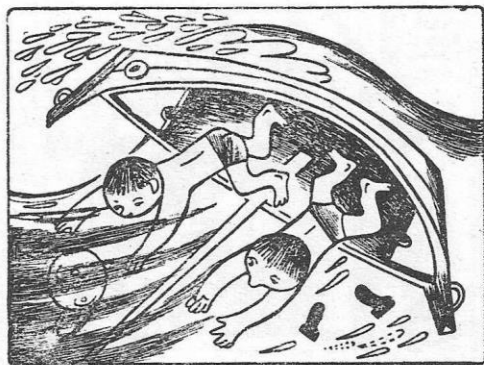
Slunce svítí na košile,
skauti dřímou z dlouhé chvíle,

šaty schnou a k malé lodi
blíží se stín parolodi.

Sláva, máme suché prádlo!
Jenže - tak to nedopadlo.

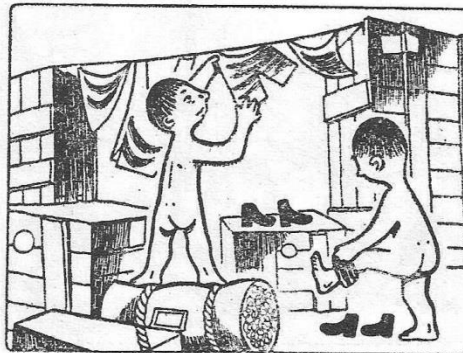

Za parníkem přišla vlna,
kotrmelec, loďka plná!

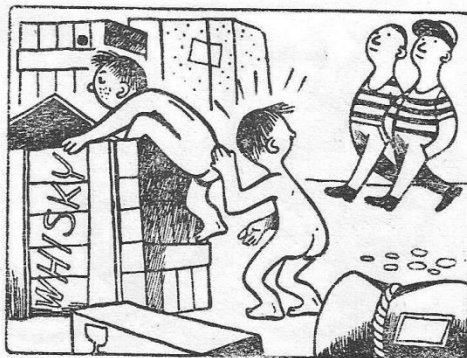
DVA NAHÁČI V BEDNĚ

Zachránili se jen stěží,
sotva lezou na pobřeží.

Po druhé už prádlo suší,
to vám to, naháči, sluší!

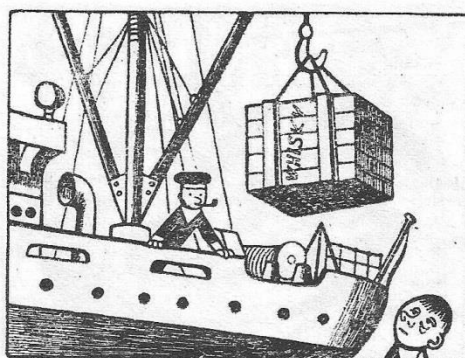
Někdo jde, zmiz honem v bedně,
takhle vypadáme bedně!

Námořníci zvedli ztěžka
bednu a v ní - Leška, Peška.

Teď pustili bednu z tlap,
už ji věší na jeřáb

a jeřáb ji na loď zvedá,
co se stane, Lešku, běda!

pokračování příště